

HET PRINCIPIUM THEOLOGIAE IN ZIJNE BETEKENIS
VOOR DE ARCHAEOLOGIA SACRA.

Wanneer we, op het voetspoor onzer oude godgeleerden, de Heilige Schrift het principium theologiae noemen, zoo geschiedt dit, omdat we haar geloovig erkennen als het blijvende, voor alle eeuwen normatieve product van de goddelijke actie der bijzondere openbaring, welke objectief de kennis Gods ontsluiert voor den gevallen mensch, terwijl ze subjectief den gevallen mensch ontvankelijk maakt voor de kennis Gods, zoodat aan deze actie alleen de theologia vera het aanzijn te danken heeft.

Is nu in dezen zin de Heilige Schrift het principium theologiae, zoo ligt hierin opgesloten, dat ze aan eene groep van theologische vakken het aanzijn geeft, welke haar tot rechtstreeksch voorwerp van onderzoek en tot eenige bron hebben: de bibliologische groep namelijk, waartoe ook onze archaeologie behoort. En daaruit vloeien, wat de beteekenis van het principium theologiae voor de archaeologia sacra betreft, deze twee hoofdgedachten voort:

I de omvang der archaeologie wordt door de Heilige Schrift bepaald;